

¿Cap a un nou empat?

JOAN TAPIA

Les eleccions del 1999 i del 2003 van acabar en taules. En totes dues va guanyar CiU en escons i el PSC en vots (el sistema electoral prima les províncies menys poblades). Aquesta vegada, les enquestes predeien la victòria de **Mas**, en vots i en escons. Encara que CiU quedava lluny de la majoria absoluta i les matemàtiques permetien reeditar el tripartit.

El cap de setmana pot haver marcat una inflexió. Les eleccions estan més obertes i no s'han de descartar unes terceres taules. Per tres raons: el debat de divendres, la irrupció de **Zapatero** a Lleida i les enquestes d'*El País* i *La Razón*. Anem per parts.

Divendres, **Mas**, el favorit, no va guanyar. **Montilla** va aguantar. I hi va haver alguna cosa més. El sistema de cinc partits es va mostrar estable. **Piqué** defensa el seu espai, a pesar que Génova no hi ajuda. **Carod** segueix al mateix lloc i amb reflexos. I marca territori: un electorat nacionalista diferent. I **Saura** va estar en forma al contraposar serveis públics a xecs; més a prop de la socialdemocràcia fiscal que de l'ecologisme de manual. I, amb cinc partits, les agressives tècniques anglosaxones, pensades per castigar un únic contrincant, poden fallar. Divendres, **Mas** no va aconseguir sumar. Va quedar aïllat.

La segona dada és **Zapatero**. A la Moncloa creien que vindria tres vegades a Catalunya. Ja ho ha fet: Gavà, Sabadell (feu de **Bustos**) i Lleida. I vindrà dues més a Barcelona. I, amb la batalla de Madrid encesa, li convé un bon resultat del PSC. A Lleida, la novetat va ser que va pregonar que **Montilla** decidirà els pactes postelectorals. **Mas** va acusar el cop i, lapidari, va afirmar que un nou tripartit --que desitja el PP per desgastar el PSOE-- equivaldria al suïcidi de **Zapatero**. Però ningú sap el que pensa **Montilla**, l'home dels llargs silencis. Només repeteix: com menys hipoteques, millor.

La tercera dada és l'enquesta d'*El País*. I la de *La Razón*. *El País* pronostica un empat: 30% per a CiU i 30% per al PSC. A *La Razón*, l'avantatge de CiU (3,6

punts) és més ajustat que el d'EL PERIÓDICO de fa uns dies (5 punts) i que el de *La Vanguardia*. Les diferències es deuen al fet que el més difícil d'una enquesta és encertar l'abstenció (els ciutadans menteixen amb desvergonyiment) i atribuir el vot indecís (n'hi ha bastant entre els votants de PSC i ERC). Però la tendència clara és a la reducció de distàncies. Segons *El País*, la majoria creu que **Mas** guanyarà, però les preferències estan equilibrades: 30,1% per a CiU i 29,6% per al PSC.

A més a més, l'enquesta aporta dues dades per meditar: no hi ha majoria conservadora (CiU-PP) ni nacionalista (CiU-ERC), i **Saura** s'equipara al PP. ¿Seria factible un bipartit **Montilla-Saura** amb el suport exterior d'ERC? ¿Coneixia **Zapatero** a Lleida l'enquesta quan va dir que **Montilla** era amo i senyor de les seves aliances?

Article publicat a El Periódico de Catalunya el 23 d'octubre de 2006